

# مواقيت الصلاة

## เวลาของการละหมาดต่างๆ

ภาษาไทย

اللغة التايلاندية

เขียน

**ดร.อัยซิม บิน มุฮัมมัด ชรฮาน**

ที่ปรึกษาสถาบันอิซซุนนะฮ์

อดีตอาจารย์ประจำมัสยิดอันนะบะวี

# مواقيت الصلاة

เวลาของการละหมาดต่างๆ

ภาษาไทย

اللغة التايلاندية

**ชัยคุ ดร.ฮัยษัม บิน มุฮัมมัด ชัรฮาน**

อดีตอาจารย์ประจำมัสยิดอันนะบะวีรีย์

และที่ปรึกษาสถาบันอิซซุนนะฮฺ

**ก**ารละหมาด ๕ เวลาในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ซึ่งอัลลอฮ์ได้บัญญัติมันให้แก่  
ปวงบ่าวของพระองค์ และได้ทรงกำหนดให้ทุกๆ เวลานั้น มีเวลาที่จำกัดเจาะจง  
ดังนั้นไม่อนุญาตที่จะละหมาดใดก็ตาม ก่อนที่จะเข้าเวลาของมัน

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งทรงตรัสว่า

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (التَّيْسَاءُ: ๑๐๓)

((แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลา ไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย))

ดังนั้นไม่อนุญาตให้ทำการละหมาดเวลาหนึ่งเวลาใดก่อนที่จะเข้าเวลาของ  
มัน

**๑. ละหมาดดุฮรี** จะเริ่มเวลาของมันหลังจากดวงอาทิตย์คล้อยจากกลาง  
ท้องฟ้า ไปยังทิศตะวันตกและเรื่อยไปจนกระทั่งเงาของสิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่ากับวัตถุนั้นๆ  
และส่งเสริมให้รีบเร่งทำการละหมาดในตอนต้นของเวลา ยกเว้นมีอากาศร้อนจัด จึง  
ส่งเสริมให้ล่าช้าออกไปจนกระทั่งเวลาที่ร้อนจัดได้สิ้นสุดลง ท่านรอซูลุลลอฮ์ ได้  
กล่าวว่าเมื่ออากาศร้อนจัดดังนั้นจึงทำให้มันเย็นลงด้วยการละหมาดเพราะแท้จริง  
ความร้อนจากนั้นมาจากความร้อนของนรกญะฮันนัม

**๒. และละหมาดอัศรี**คือละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง ซึ่งอัลละฮฺตะอาลาได้กล่าวถึง  
ในคำดำรัสของพระองค์ ความว่า

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (البَقَرَةُ: ๒๓๘)

((พวกเจ้าจงรักษาบรรดาละหมาดไว้ และละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง และจงยืน  
ละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม))

ละหมาดอัศรี นั้นมี ๒ เวลาด้วยกัน คือ

๑. เวลาที่เลือกโดยสมัครใจ โดยเริ่มจากการสิ้นสุดของละหมาดศุฮรี ไปจนกระทั่งดวงอาทิตย์เป็นสีเหลือง โดยที่มันได้เปลี่ยนสี จึงปรากฏแสงสีเหลืองที่พื้นดินและฝาผนัง และส่งเสริมให้รับแรงละหมาดในเวลาดังกล่าว

๒ เวลาที่ถูกฉะน คือเวลาที่แสงดวงอาทิตย์เป็นสิ่งเหลืองจนกระทั่งลับขอบฟ้า สาเหตุที่เรียกเวลาถูกฉะนเพราะว่าไม่อนุญาตให้ทำการละหมาดอัศรี ถ้าช้ำออกไปจนกระทั่งถึงเวลาดังกล่าว นอกจากเนื่องจากมีเหตุถูกฉะนจำเป็นเท่านั้น ดังนั้นหากใครมีความจำเป็น ก็ให้ยึดเวลาละหมาดออกไปโดยที่ไม่มีความผิดบาป และให้ละหมาดมันตราบใดที่การละหมาดนั้นกระทำก่อนที่จะดวงอาทิตย์จะลับขอบฟ้า

**๓. ละหมาดมัฆริบ** เริ่มจากดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าจนกระทั่งแสงแดงที่จับขอบฟ้าหลังดวงอาทิตย์ตกดินได้หมดไป และส่งเสริมให้รับแรงละหมาดในช่วงต้นของเวลาของมัน นอกจากในคืนผู้ครองเอียะรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์อยู่ที่ทุ่งอาระฟะฮ์ และมีสุนนะฮ์ให้ยึดการละหมาดให้ล่าช้ำออกไปจนกระทั่งไปละหมาดรวมกับละหมาดอิชา โดยเป็นการละหมาดรวมในตอนท้ายหรือญุมอะต๊ะศิร

**๔. ละหมาดอิชา** นั้นเวลาของมันจะเริ่มหลังจาก แสงแดงที่จับขอบฟ้าหลังดวงอาทิตย์ตกดินได้หมดไป จนกระทั่งถึงเวลาเที่ยงคืนและส่งเสริมให้ยึดการละหมาดให้ล่าช้ำออกไป จนถึงก่อนช่วงท้ายเวลาของมัน トラบใดที่ไม่มีอุปสรรคที่ยากลำบาก และเป็นที่น่ารังเกียจที่จะนอนก่อนละหมาดอิชาและการพูดคุยหลังจากนั้นในสิ่งที่ไม่ได้ผลประโยชน์ใดๆ รายงานจากหะดีษจากท่านอบีบรชะฮ์ ว่าแท้จริงท่านนะบีซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ทรงรังเกียจการนอนก่อนละหมาดอิชาและการพูดคุยหลังจากนั้น

